

Психолого-педагогічна етика у особистісно орієнтованій системі освіти

О. Савченко стверджує, особистісно орієнтована система освіти створює *нову психолого-педагогічну етику*, визначальною рисою якої є взаєморозуміння.

Психолого-педагогічна етика:

- змінює позицію вихованців і педагогів у спілкуванні, утверджує не рольове, а особистісне спілкування;
- зумовлює потребу діалогу, діалогової взаємодії між вихованцем і педагогом як домінуючої форми навчального та розвивального спілкування, спонукання до обміну думками.

Психолого-педагогічні умови саморегуляції педагога

Позитивне ставлення до дітей

Відчуття задоволення від майбутнього спілкування з дітьми

Психологічна готовність педагога спілкуватись і співпрацювати з конкретною аудиторією

Готовність до емоційної дії зацікавленість у досягненні

Впевненість у собі та вихованцях

Моральні якості педагога, його тактовність

Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості

**Особистісно орієнтоване навчання:
психолого-педагогічний аспект**

**Аліна АХАНКІНА
практичний психолог**

Особистісно орієнтоване навчання

Особистісно орієнтоване навчання – це спеціально організована взаємодія, спрямована на створення оптимальних умов для стимулювання і задоволення потреб всіх його учасників у самоактуалізації і самореалізації інтелектуального і творчого потенціалу.

Мета особистісного орієнтованого навчання:

- виявлення суб'єктного досвіду кожного вихованця та надання психолого-педагогічної допомоги в становленні його індивідуальності, в життєвому самовизначенні, самореалізації.

Завдання особистісного орієнтованого навчання:

- розкриття індивідуальних пізнавальних можливостей кожного вихованця;
- допомога дитині в самопізнанні, самоактуалізації, самореалізації, самовизначенні;
- формування культури життєдіяльності, яка дає можливість продуктивно будувати власне життя.

Що таке особистісно орієнтований підхід?

Особистісно орієнтований підхід – це цілеспрямований, планомірний, спеціально організований педагогічний прогрес, спрямований на розвиток вихованця, який має особливі освітні потреби, становлення його як особистості з урахуванням його індивідуальних особливостей, інтересів, здібностей.

На думку А. Петровського та В. Серікова провідною ідеєю особистісно орієнтованої освіти визначають розвиток індивідуальності дитини:

- ціннісно-змістова сфера, суб'єктивність, ідентичність, соціалізація, а також актуалізація універсальних особистісних здібностей;
- самовдосконалення, самовизначення, самоактуалізація.

Враховуючи вищезазначене, виникає необхідність використання *індивідуального і диференційованого підходу* у процесі навчання, як засобу реалізації особистісно орієнтованої моделі позашкільної освіти.

Індивідуальний підхід – ставитися до кожної дитини як до своєї, неповторної особистості, ураховуючи множинність та різноманітність характеристик кожної конкретної дитини. *Диференційований підхід* базується на знанні індивідуальних особливостей дитини, проте на відміну від попереднього, відображає відносини «дитина – освітній матеріал», ніж «дитина – людина».

Основні ознаки та принципи особистісно орієнтованого навчання

Ознаки особистісно орієнтованого

- зосередження на потребах дитини;
- діагностична основа навчання;
- переважання діалогу;
- ситуація вибору й відповідальності;
- психічний, соціальний та духовний комфорт дитини;
- стимулювання розвитку й саморозвитку дитини.

Основні принципи особистісно орієнтованого навчання

- неповторності кожного вихованця;
- врахування індивідуальних особливостей вихованців;
- визначення кожного вихованця особистістю;
- отримання позитивних почуттів від навчання;
- навчання через подолання труднощів.

